

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne pečet-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“.

Opravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši

Vabilo na naročbo.

Vse gg. dosedanje naročnike, katerim naročnina poteče konec junija in druge narodnjake vabimo na novo naročbo „Slov. Naroda“.

„Slov. Narod“ velja:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za pol leta 6 gld. 50 kr.

Za četrt leta 3 „ 30 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za pol leta 8 gld. — kr.

Za četrt leta 4 „ — „

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer:

Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr.

Po pošti sprejeman „ „ 3 „ — „

Administracija „Slov. Naroda“.

Toča.

Vsako leto se ponavljajo po našej domovini elementarne nesreče, toča in povodnje pokončujejo obširne prostore marljivo obdelane rodovitne zemlje, uničujejo blagostanje zadetih krajev, ter napravljajo na milijone goldinarjev škode na našem narodnem premoženju. Zlasti se toča, odkar po Slovenskem in drugod gozd za gozdom pada, pod sekiro požrešnega človeka, zmirom pogostejše vsiplje, tako da kmetijski gospodar v nekaterih nesrečnih krajih uže začinja misliti na preselitev iz naših v druge inostranske dežele.

V vinogradnih krajih je škoda po toči učinjena tem večja, ker vinska trta, ne samo, da ne rodi v prvem letu, ampak si tudi v drugem letu težko opomore, dosti traja pa se popolnem posuši. Zato so vinogradniki uže od nekdanj iskali po sredstvih, kako bi pomagali od toče potlačenemu vinskemu trsu, da bi saj v drugem letu zopet grozdja donašal. V poslednjih letih se je nasvetovalo, naj se trs precej po toči obrezuje, pobite mladice naj se porežejo do enega ali dveh ok. Ko ta oka poženo, naj se pusté samo par močnejših mladice trsu, druge pa se otrebijo. Tak svet smo brali v „Weinlaube“ l. 1873. in tudi v „Novicah“ je neki vinogradnik iz Dolenjskega nasvetoval tako ravnanje. Ali pa se je kaj in koliko po tem ravnanju doseglo, o tem nismo niti v „Weinlaube“, niti v „Novicah“ brali kacega poročila.

Zato mislimo, da ustrezemo svojim bralcem, ako priobčujemo pismo, katero nam je došlo od našega slovenskega rojaka in znane patrijota, g. dr. Kopača, odvetnika v Zagrebu, ki je tudi vinogradni posestnik blizu Jaske na Hrvatskem, v katerem pismu nam g. dr. Kopač naznanja svoje lastne iz-

kušnje o gori navedenem ravnanji s trtami, od toče pobitimi. Gospod dr. Kopač nam piše:

„Gotovo ne manjša nesreča, kakor pred nekoliko dnevi Konjiški okraj na slovenskem Štajerskem, zadela je lani dne 8. julija občino Krašičko blizu Jaske na Hrvatskem. Po strašnej burji, ki je stanovanja podirala in najmočnejše drevje lomila, in po toči, ki je poldrugo uro debela kakor kamenje padala, na četverno miljo okrog oko nij videlo ni zelenega lističa; vse je izginulo — žalostna puščava je uže od daleč popotniku naznanjala minolo nesrečo. Toli nevihte najstarejši ljudje-pomniki niso, nikdo nij imel izkustva, da bi znal svetovati, kaj je storiti z vinogradi in sadniki — do kraja pomlačenimi.

V „Weinlaube“ od 1873. leta sicer neki vinogradec iz okraja Novomeškega svetuje obrezovanje — ne vemo, kaj je izkusil do jeseni, ali v našem kraju smo nekateri poskušali svetovano obrezovanje, — no brez v speha. Slična nesreča proganja uže nekoliko let Novomeški okraj. — Da bi se našel rodoljub od ondot, ki bi slovenskim rojakom priobčil svoja izkustva! Mi smo izkusili, da obrezovanje do kraja potolčenega traja po načinu v „Weinlaube“ priporočenemu čisto nič ne pomaga — trsje ima še sicer neko prividno živотно moč, požene tudi precej mladice, ali če jih tudi odbiraš in le po 2—3 pustiš, ostanejo vendar le preslabe, ne dozore, ter ovenejo. Letos spomladi odpililo se je trsje, dokler je bila skorja oguljena, pa še to nij pomagalo; redko kateri panj je pogнал in večidel le suhi štori molé iz vinograda. Ali iz korenine in slepih očes ležečih blizu zemlje, kjer toča panjeveje nij do kraja pobila, porasle so letos lepe mladice, katere uže za prihodnje leto obetajo obilnega rodu.

Ker ravno zdaj pričinja druga cirkulacija sokov, mislim, da ne bi pogrešil, ko bi uničeni trs do zemlje posekal, če nij blizu vsaj kako spavajoče oko; mladice brzo porastejo — če se te odbirajo in le 2—3 ostanejo, bodo le močnejše, in ako bode lepa jesen in zima ne bode prebuda, lahko dozore za bodoče leto — se vé, da ne bode močan reznik, na dva oka bi se pa vendar le mogel rezati. Ravno zdaj, ko pričinja druga cirkulacija sokov, bilo bi dobro, da se trsu in sadnemu drevju pognoji. Kar se posebno tiče sadnega drevja, to slive ne preživé slične nevihte, in dobro bode storil, ki uže zdaj skrbi za sadnice, če neče, da jedno leto izgubi.

Pri tej priložnosti še konstatiram, da se je vse na okolo Žumberka na Kranjskem in Hrvatskem zadnja tri leta toča vdomačila, kjer je prej nikdar nij bilo. — Kaj je temu krivo?

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. junija.

„Wiener Tagblatt“ se jezi na češke liste, ki so rekli, da *Slovani ne mariramo proti Rusu*, ter pravi, da Čehi nemajo pravice v imenu Slovencev, Srbov itd., govoriti. No, v tolažbo ali jezo, „W. T.“ bodi rečeno, da se v gori omenjenem Slovenci popolnem s Čehi v mislih skladamo.

Tudi *Staročehi* bodo slavili slavnost, in sicer bode to nekaka protidemonstracija k Husovej slavnosti, katero bodo 6. julija praznovali Mladočehi, kar smo uže omenili. Staročehi pozivljejo namreč korporacije in društva, naj se udeležé slavnosti, 25letnice ali nastopa praškega kardinala in nadškofa Švarcenberga 16. avgusta t. l. Omenjamo, da je bil l. 1852. premeščen Švarcenberg iz Solnograda v Prago za nadškofa in da si niti besedice nij znal češki, se je vendar v političnem oziru do l. 1860. vedno kazal jako taktnega in je res narodnej stvari koristil.

V *Brnu* vstavijo delavci po vseh fabrikah delo od ponedeljka začeni, ako se ne ustanovi nova tarifa za delavsko plačo, kakor terjajo. Fabrikanti do denes delavcem nečejo izpolniti želje, ter so jih začeli odpuščati iz službe. Vojaki so v kasarnah pripravljani, ker se je bati uporov delavskih.

Mej *Magjari* se je začelo volilno gibanje in tepeži mej volilci, brez katerih nobenih volitev na Ogerskem nij. Najprvi so se stopli do krvavega v kúimendskem okraju Košutovci in Tiszovci. 20 oseb je teško in pet lahko ranjenih.

Vnanje države.

Iz *Pariza* se brzojavlja „N. Fr. Pr.“, da je demonstracija, katero so nameravali klerikalci narediti pri polaganju temeljnega kamena Montmarterske cerkve, slabo izpala. Prišlo je mej množico in mej demagogi do boja, tako, da je policija nazadnje vse vkup razpodila. 60 poslancev okrajne desnice je bilo zraven. Royalisti so močno hudi na Mac-Mahona.

V *Londonu* je izšel na svetlo Lavouleyev spis: „protestantizem in katoličanstvo“ v angleškeje prestavi s predgovorom od Gladstonea. Gladstone pravi, da je v Angliji razširjen nazor, da mlačnost in različni načini verskega tajeja so trdna obramba proti ultramontanizmu. Končno hvali bistroumnost Lavouleyevo, s kakoršno odkriva ultramontanske nakane v Belgiji.

Dopisi.

Iz *Šoštanja* na slovenskem Štajerskem 16. jun. [Izv. dop.] Na naše veliko veselje so prišli inženirji, odposlani od trgovskega ministerstva, da merijo železnico od Celja do spodnjega Dravburga. Začeli so meriti tukaj pri cinkovih fužinah, katere so lastnina c. kr. erarja ter merijo po enej strani ob Paki do Polzel, do kamor imajo priti inženirji iz Celja, po drugej

strani pak mimo Šoštanja in Velenja po Škalske dolini v Hudo luknjo, kjer se bodo srečali z drugo partijo inženirjev, prišedšimi iz spodnjega Dravburga. Načrt se bode popolnem in natančno izdelal in v prihodnjisiji državnemu zboru predložil. Če ga potrdi, potem se delo precej lahko začne. — Naša posojilnica jo 30 gold. poslala v Konjice kot darilo za največje nesrečne po toči poškodovane ljudi.

Iz Mirnega na Goriškem 15. jun. [Izv. dop.] V Mirnem je 13. junija ob 5. uri zjutraj strašna toča potolkla vse, „da je ubozega poljedelca iz veselja v dolino solz pognala.“ Končala je vse prej ostalo. Poleg tega je pobrala še naj lepše polje, Mirni, Rupi in Peči. Ubogi posestnik, ubogi kmet, kaj bode? Prazna kašča, vse „svetlo“; kje bode življenje? Kje davek in drugi dolg zavetja našel? S sviloprejkami je malo, in če še tiste dobro napredejo, cena galete nij, skoraj bi rekel za murbino perje ne, morda podkupci so skubci. Podpira in poskuša se s svilorejo; na ceno se ne jemlje dolžni ozir, ker podkupec, mešetar, ceno sfečka. Človek mora v omladici videti denes našo reko Ipavo z zelenim drevesnim perjem krilnato ali suknjato pokrito pomikati se v de-ročo Sočo.

Pričakujemo sedaj vsaj komisijo odveznega davka! Slavne občine v okraji! Toča nema pota. Torej bi bilo prav, ako bi se več občin združilo in za take nesreče žalostne skupno eden drugemu pomagalo. Napravite društvo mejsobnega zavarovanja. Pomoč dokler je še čas, in ne se dati opehariti od tujih nepoznanih pobalinov v zavarovanji.

Iz Gorice 16. junija [Izv. dop.] (Vreme. Kmetijska šola. Nov slov. časnik.) Dežja uže preveč imamo. Če ne odjenja bode škodoval sadju, trti, kavalirjem in kmetovalec izgubi najlepšo nado. — Temu mokremu dežju smo sicer uže navajeni, a pred dvema tednoma smo v domačo kroniko zaznamovali še poseben suh dež, zaradi katerega je bila „Soča“ konfiscirana, ker je bila baje „preostra“, dež, ki sicer ne škoduje poljedelcu, ampak močno koristi, kaj mislite komu? — demokraciji. Suh dež in demokracija, kaka vez je to? Čudna kaj ne? Suh dež v obliki redov visokih in nizkih se je kar naenkrat vлил čez našo lepo Gorico. Mnogo srečnih je požlahnil, in če pride še kaj taci dežev, naša država postane čisto demokratična, ter se ne bomo več ločevali v razne, plemenite in neplemenite stanove, nego vsi postanemo enako odlikovani in „plemeniti“. V peštanskem parlamentu je nekdo pred 10 leti zabavljajl čez plemstvo na kar ga je drugi poslanec pobil z besedami: „Ne bodimo zavirljivi plemičem, nego delajmo na to, da vsi plemeniti postanemo ker boljše je, da se povzdignemo vsi, kakor pa če se vsi ponižamo“. — Iz tega je razvidno, da je mogoče svet nivelirati na dva načina; ali postane vse visoko, ali pa vse nizko. — Prvi način akopram še čisto nov, se bode v Evropi poprej dopadal, kakor pa drugi, ki je tu in tam uže „fijasko“ napravil in se je le na Švicarskem in v Ameriki udomačil. — Marsikateri bode ugibal, zakaj to pišem, iz slabega namena gotovo ne; ampak podučiti sem le hotel nekatere hude „demokrate“ goriške, ki po mestu trobijo, da vsa ta odlikovanja ne veljajo, ker so prevsak-

danja postala in da to ne vodi do dobrega. — No trudil sem se, da jim dokažem, da to demokraciji prav za prav koristi, in da bi se prav zato moralo goditi še v večji meri.

Veseliti pa nas mora, da so dobili mnogi naši slovenski izvrstni župani razna odlikovanja, in če tudi nekatere odlikovana mestna gospoda ne more prav s ponosom kazati na posebne zasluge, smemo mi Slovenci reči, da je večina na slovenski strani zaslužila tako odlikovanje. — Pred vsem pa moramo mi Slovenci čestitati našemu dežel-nemu glavarju, ki je gotovo za našo deželo toliko storil, kakor nobeden drugi in kateremu bi bili gotovo vsi prebivalci Goriškega privoščili najvišje odlikovanje. — Večinoma so odlikovani mej slovenskimi župani taki možje, ki uživajo zaupanje slov. naroda in delajo na korist dežele. Zatorej nas veseli, da so deležni zraven narodovega tudi cesarjevega pripoznavja.

Če je pa kaka kapljica zadnega suhega dežja pala, kamor bi nikdo ne bil mislil, temu se nij čuditi. Zasluge so včasih tudi take, o katerih mi navadni ljudje ne moremo soditi, in glavarji, namestniki pa ministri imajo glede zaslug drugačno mero kakor pa mi navadni ljudje, dosti odločuje tudi neomadeževana ustavovernost.

Akopram nerad dopisujem o naši kmetijski šoli, a da ustrezem želji svojega prijatelja veleposestnika, vnetega za napredek kmetijstva in vernega rodoljuba, hočem tu navesti njegove misli o naši kmetijski šoli. Ko sem ga v nedeljo po polu dne obiskal, razgovarjala sva se samo o tej šoli. *) Evo njegovo sodbo: „Vse, kar je na svetu živi o dohodkih naše zemlje, a ona nam nič ne da, če jo kmet ne obdeluje in ne obseje torej je kmet rednik celega sveta. Zaradi tega pamorajo vladarji skrbeti za razne šole.“

Naša vlada nam je preskrbela tudi na Goriškem kmetijsko šolo, zraven nekaj polja za razna semena in za semena gozdarskih, drevesc za pogozdovanje zanemarjenih občinskih goličav. Za gori omenjeno šolo moramo skrbeti mi kmetje in jo z našimi žulji vzdrževati; a jaz sem vesel šol, ker one širijo napredek in omiko v povzdigo zatirane kmeta. Te dni sem bil v Gorici in ker sem imel čas, šel sem obiskat polje naše kmetijske šole. Najprej sem pogledal, kako se izpeljuje in vzdržuje vrt setve gozdarskih dreves; ta mi je dopadel. Potem grem gledat vrt kmetijske šole, ki je tikoma prvega, opazujem trte (plante), ki so precej v letih vse zarastene v travi, v sirščici itd., isto tako je druga in tretja „planta“. Prepričal sem se, in smelo rečem, da na Goriškem nijsem videl tako zanemarjenega polja kakor je onde v šolskem vrtu. Na prostorih mej „plantami“ trt je sejana detelja (medika), katera bi morala biti uže 12. maja pokošena, ne pa da še zdaj v sredi junija čaka rešitelja kosca in leži po tleh tako, da nij več za nobeno rabo. Če bi bila pokošena, bi zdaj uže druga tako velika uzrastla. Škoda velika je za tako koristno deteljo. Ko sem vse to pregledal, obrnem se proti meji, ki je tik pokopališča goriškega, tu zapazim mej murvami nekaj usajenega kar nijsem mogel takoj spoznati kaj je. Slučajno pride oskrbnik gozdarskega

*) On mi je rekel, da je „Soči“ poslal en dopis o tej zadevi, pa ne ve zakaj ga nij natisnila.

vrtu. Vprašam ga, kaj je neki tu vsejano; pove mi, da so sadike ricinega olja, kateri vzrastejo tri do štiri stopinje! Moj bog, kako je to zanemarjeno, groza prime ubozega kmeta, vse v najhujšem plevelu zaraščeno, v sirščici itd., kateri vse zaduši, da nij niti videti sadikov. Tu je vse zmešano, murve, kupi suhega gnoja, kateri je tako suh, da če prideneš žveplenko, se takoj vname. Sramota za kmetijsko šolo, ki bi morala biti nam kmetom v izgled, ki gnoj po takej draginji kupovati moramo, ondi pa zapuščen leži. Zagotavljam vas dragi prijatelj, da sem 60 let star, pa tako zanemarjenega polja kakor je goriške kmetijske šole, nijsem še nikdar videl. Šola bi morala biti, izgledna, podučna nam neukim kmetom, ne pa tako zanikerna. Zato pa polagam na srce vladi, svojim so-bratom kmetom in sploh vsem vestnim človekoljubom, naj potrebne korake storé, da ne bodo se naš težavno v potu našega obraza zasluženi denar na tak način zlorabil kakor ga zlorabi goriška kmetijska šola.“

Vest, da nameravajo tržaški rodoljubi izdavat svoj časnik „Edinost“ nas je goriške Slovence prav neljubo drinola. Čemu dragi, kratite in razkosavate, materialne in duševne moči slovenskih časopisov? Kolikor časopisov je do sedaj v Trstu izhajalo, so vsi po kratkem životareni mirno zaspali. Zakaj ne bi rajše „Slovenski Narod“ in našo „Sočo“ mej Tržičani in okoličani širili, ker vsak pameten rodoljub dobro vé, da se ta lista, kakor drugi slovenski samo in z požrtvovalnimi močmi vzdržujeta. Zakaj ne bi stalno dopisovali „Slov. Narodu“ in „Soči“, ki vedno radovoljno branita naše splošne pravice in se potegujeta za našo sveto reč, še najraje pa na okrajnej meji mile Slovenije. Iz gotovega vira vem, da bi „Sočani“ toliko patrijotični bili, da bi dovolili, da bi se „Soča“ v Trst preselila in od tam se po rodoljubih mej okoličane širila. Postala bi na ta način mogočna i potezala bi se v prvi vrsti za Primorske Slovence. Rodoljubi Tržaški, premislite dobro, prej ko se lotite težavnega dela! Čemu nam toliko listov? Zadosťovali bi li naši stranki trije, pa dobri: en dnevnik v Ljubljani, en tednik na vsem Primorskem in en tednik na slovenskem Štajerskem. S tolikimi in mnogimi listi se le škodljiv partikulizem širi in narodu dosti škoduje. Zedinujmo se!

Od Litije, 15. junija. [Izvirni dop.] „Gorje, kdor nema doma, kdor nij nikder sam svoj gospod,“ pel je neumrljivi naš Jenko. A gorje i onemu, ki ima dom v Litiji, a povrhu še krčmo, in da jo ima od-tvorjeno črezi deseto, trikrat gorje mu, kajti on pade, — sicer ne v roke živemu bogu, — a svetej maščevalnej filisterskej Herman-dati Litijskej! — Mahom, ko odbije na Litijem zvoniku deset, ko človek, ki do devetih dela in potem malo posedi v krčmi pri izvrstnej kapljici i se malo pogovarja s svojimi znanci, — no, in v tacem slučaju ne zna človek na drobno, koliko živjenja niti mu je bila uže tačas napredla Parca, — tedaj točno, ko nočni čuvaj monotomnim svojim kričanjem naznanja deseto, — jamejo po trgu Martovi hrabri sinovi svojimi bliskajočimi bodaki hoditi, strogo pazeč, kde bi bila videti kaka lučica. In da je, brzo se takov „crimen laesae majestatis“ zabilježi, prihodnji dan ojavi, in kume moj dragi, za-

lostna ti majka! citirajo te, hajdi, plačaj globo, ali te pa oderemo na meh! In oni slučaj je vedno, bodi si, da kriče in razgrajajo fantini, ali da pije kakov drug soliden človek mirno in tiho svoj poštenu in potrebni masliček.

Jaz bi si dovolil, pokazati slavnej žandarmeriji boljši delokrog, kder bi bili, vsaj po mojem mnenju, ti gospodje potrebnejši.

Preteklo nedeljo slavila se je v dve uri od Litije oddaljenej Štangi cerkvena svečanost. Pri takej priložnosti pa ne mine brezi tepeža, no: „Pr' moj' duš'“, pravijo kmetski fantini, „to je bilo slabo žegnanje, še topli se nejsmo!“ I kdo bi zameril rovtarskemu Dolenjcu to, ko mu še treba toliko omike? Tedaj pri tej priložnosti zbili so se bili v krčmi fantje, da so bile krvave glave. In žandarmi? Oj o njih nij bilo ni duha, ni sluha. Čemu pač? Kdo bode pa v Litiji pazil, katera gostilna je še odprta četrt ure po deseteh, ko bi bili šli v Štango? Naj se ljudje pobijejo, da le kdo, ki slučajno Litijo obišče, ne more masele vina več piti.

Pisatelj tega bi si čast jemal, opozoriti namreč slavno okrajno načelnništvo, ka vsi, ki se zabavajo v Litiji, nejsmo tudi iz ondote nega trga, nego lahko tudi od drugod. Komunikacija na severnej železničnej progi je, kakor je slavnej gospodi znano, malo neprijetna, kajti stoprv o polu petih privezi osobni vlak. Razven tega dohaja pošta iz Novega mesta pozno po ednajstih, ki čisto dopeljava potnikov. — Vsak pa neče, ali ne more iti spat o desetih uri. Ker se zavarjajo gostilne tako rano vsacemu, kám potem? Lehko se to, se vé, da, hodi po mostu, in premišlja, kako Sava teče pod njim, ali pa se delajo graneci za ljubimke. A prozajčen človek se končno naveliča tudi tega v sedmih urah! Kaj, ko bi bilo dovoljeno, malo dalje posedeti v krčmi? Zagotovljamo vas, da nejsmo one vrste, da bi se pretepali in kričali; svoj narod ljubimo, a mir tudi.

Z Dunaja 16. junija [Izv. dop.] Shod vseh tukajšnjih slovanskih študentov se je včeraj vršil. Projekt shoda je dal pričakovati več, ali če pomislimo, da se je komers namesto v juliju uže sredi junija napravil, do katerega se pevske vaje nijao mogle v večjem številu vršiti (in v juniju je komers potrebno bilo delati, ker v juliju navadno dijaci uže odromajo domov, ali so pa vpreženi v delo za zeleno mizo) smemo za dovoljni biti z vspehom vseslovanskega študentovskega komersa, ki je včeraj po dolgoletnem prestanku v tej stroki bil. Dijakov je bilo prilično veliko število, nemajhena dvorana, bila je do skora napolnena. Mej študenti videle so se tudi glave postarnih slovanskih mož. Študentje vseh slovanskih plemen so bili zastopani, Jugoslovancev so Hrvatje največji kontingent postavili. Program je obsegal petje in muzikalčne produkcije. Igral je na glasoviru en Poljak, en Čeh, in en Hrvat, na harmoniju je g. Kolander (Hrvat) kot umetnik igral, in en češki študent nam je na violončelu pokazal, da svet ne govori krivo, če Čeha postavlja mej najboljše muzike v Evropi. Pelo se je češki, Rusinci so krasne mol-melodije „Ukrajine“ peli, Srbi so peli in tudi dva četverospava Slovenec v sta razpolagala lepo pesen Nedvedovo: „Moj dom“. Pelo se je, če vse vkup vzamemo precej dobro. Slišali smo melodije vseh slo-

vanskih plemen, enaci smo si vsi po molu, ki naše pesmi prevladuje, najbolj milo, srčno in tužno pa so donele rusinske pesni, ali to so kaj ljubki akordi v teh nježnih pesmicah. Proslov je govoril Čeh, kratko, ker mu ga je sv. policijska Hermandat prepovedala. Ali smo vendar srečni Slovani. Oko policije nas povsod varuje, še noge bi si ne mogli zlomiti, angelj varuh, sveti policaj „ustavne“ države, svetih konfiskacij je zmiraj za nami — ali ste dobrotljivi! Mej vršenjem programa brali so se telegrami iz vseh krajev slovanske domovine, tudi iz Slovenije smo slišali tri: abiturijenti v Novem mestu in Ljubljani in novomeška čitalnica, toliko telegramov prišlo je tudi iz Hrvatske itd. in naglaševali so vsi slovansko solidarnost.

Po dovršenem programu pričela se je prosta zabava, katera je enkrat brez govorov prestala. Govorili nijsmo, ni fraz lomili, ali peli kar se je dalo. Komaj so na tem koncu Poljaci nehali, uže so kde drugod ti ali oni začeli. Če sem kedaj bil ponosen na našega Jenka, bil sem včeraj, ko sem videl da slovansko njegovo marzelajzo „Naprej“ vsak Slovan peti zna, če je še toliko milj oddaljen od pevca. „Naprej“ in „Hej Slovani“ smo vsi peli, in ko je „Naprej“ violončelist igral, bilo je ploskanje burno. Petje je v vseh reformah ljudstev veliko uplivalo, petje je razumljivo vsacemu človeku in če tudi nijsmo govorili včeraj, sporazumeli smo se vsi po petju, pogovarjali se po petji.

Iz Zagreba 17. jun. [Izv. dop.] Dr. Mikančev predlog adrese je sedaj skoro edini predmet javne politične diskusije pri nas. Vladni in od vlade inšpirirani listi glo-dajo na njem, ter ga obrekujejo malenkostno. Ali dr. Mikanec se prav nič ne briga za vladne ovade. Sicer pa vladna stranka naj bolje skrbi, da se Mikančeva slava le še bolj razširjuje. Večina bivšega našega sabora si je v ožigled predstojajočih novih volitev s svojim postopanjem proti Mikančevemu predlogu škodila. In kaj bodo Dalmatinci rekli? Naša narodna stranka je zmirom poudarjala, da je Dalmacija naša, da se mora z nami zediniti in Dalmatinci so tudi pri vsakej priložnosti simpatično nam nasproti prišli. Sedaj pa, ko je dr. Mikanec predložil adreso na Nj. veličanstvo cesarja, v kateri se tudi za zedinjenje Dalmacije prosi, sedaj je večina naše narodne stranke Dalmacijo desavuirala. Kaj bodo Dalmatinci na to rekli? Naša saborska večina, odbijajoča Mikančev predlog, nij nič drugega pred soboj videla nego magjarski strah in v tem strahu je za celo glavo izgubila. Dr. Mikanec je povzdignil zastavo Slovanstva, saborska večina je pa igrala proti njemu ubogo, magjarskega policaja. Pa saj se nij čuditi temu! Ljudje, ki so v ogerskem saboru molčé odobravalizapiranje slovaških gimnazij in razpuščenje slovaške matice, ti možje nijso mogli dosledno niti drugač raditi! Sicer se je pa tudi nalog, ki je prišel iz Budim-Pešte, da se infa Mikančev predlog na vsak način zatreti tako kategorično glasil, ter s takimi grožnjami zabeljen bil, da so se v banskem dvoru in v središnjem saborskem klubu baje kar za glave držali. Vlada in saborska večina ste bili vprav v magjarskih kleščah. Govorilo se je uže celó, da nam pošlejo Magjari takoj zloglasnega majstora Žuviča za bana, če sabor Mikančev

predlog sprejme. In samo v tem pritisku leži neka izpričba za postopanje sabora. Kakor vaš dopisnik iz najboljšega vira vé, je mnogo zastopnikov saborske večine krvavečim srcem proti predlogu glasovalo. Jako pristrano se je saborski predsednik Krestič nasproti dr. Mikanecu vladal. Protivni govorniki so smeli Mikanca napadati z vsakršnimi osobnostmi, rekli so, da je „dete“, da je fantast, da je „rebel“, če je pa Mikanec z enakim orožjem braniti hotel, ga je pa predsednik takoj zavrnil. Solnce in veter sta bila tedaj v tej parlamentaričnej borbi krivično razdeljena, pa vzlic temu je moralična zmaga vendar Mikančeva. V zadnjem uri izneverila sta se mu Vučetič in celo Ivan Kukuljevič, preklicavši svoje podpise na predlogu. Kukuljeviča je Mikanec potem pa tudi traktiral kakor je zaslužil. — Volitve za novi sabor bodo v kratkem razpisane. V Zagrebu bo volitev 5. avgusta.

Domače stvari.

— (K metsk upor.) Iz Knežaka na Notranjskem se nemškimi listom poroča, da je 11. t. m. zópet do boja prišlo mej 40 kmeti in žandarji, ter logarji graščinskimi. Kedaj bode vlada poskrbela, da se gozdne razmere uredijo in se konec stori tako žalostnim dogodkom?

— (Znani slepar) Franc Rus iz Ljubljane, o katerem smo uže enkrat pripovedovali v listku, da se je po svetu kot baron Imhof ali sorodnik Hohenwartov klatil in visoke kroge varati znal, bil je te dni v dunajskem Novem mestu na dve leti ječe obsojen.

— (Toča) je tudi na več krajih po Koroškem hudo pobila.

— (V vipavskeje dolini) — se nam 17. t. m. piše — tako lepo trta kaže, da še stari ljudje enácega ne pomnijo, ako vse ostane po sreči, ne bode zadosti posode. Pili ga pa bomo práv skoraj zastonj.

— (Čuden samomor.) Iz Notranjskega se nam piše: V soboto 12. t. m. šla sta dva brata iz Šentvida v Vipavi, na Nanos v gozd po drva. Ko sta posekala in naložila, šel je mlajši z vozom proti domu, a drugi je ostal še v gozdu. Ko pride mlajši domov, nij bilo še brata, kateri bi bil lahko prej domov došel kakor on, kajti vožni pot je mnogo daljši, nego steza. Minola je noč in nedelja, a starejšega sina nij bilo domov. Pričeli so misliti, da se je morebiti izgubil, kar pa nij bilo verjetno, ker vaje bil gozdnim potom kakor vsak drugi. V ponedeljek gre zopet eden v ono šumo po drva. Dospevši do prostora, kjer se navadno zájutrka, se vstavi, ter vzame nekaj vina in kruha, katerega je soboj pripeljal, z voza, ter se hoče k nekemu grmu vsesti. Na enkrat zagleda črevlje, kakor vso drugo obleko moško tam na tleh ležati, pogleda okrog — in groza! zagledal je nago moško truplo pri nekem štoru viseti. To mu je bilo zadosti. Pustil je zájutrak, volil in voz, ter bežal ves preplašen kričaje proti domu. Obeseno truplo bilo je onega nesrečnega, katerega so za izgubljenega imeli. Predno se je obesil, se je čisto do nazega slekel, ter obleko k nekemu grmu zložil. Zakaj, da je to učinil, to se ne vé. Star je bil 26 let, in — ne prav čiste pameti, torej je uzrok

blizu. Razsnela sta ga oče in sin. Mrtev obešen je popolnem stal na levi nogi, z desno se je pa do pol podplata dotikal tal.

— (Iz bohinske Bistrice) se nam piše: Mrtevega človeka so našli drvarji, ki so šli v hosto drva sekati. Mitvec je bil uže na pol segnjit. Brž ko ne je bil kakšni Tolminec, kateri je prišel v jeseni čez goro, imenovano Bača in ga je sneg, oziroma sneženi plaz zasul. Denes je c. k. komisija šla njegovo na pol segnjito truplo ogledat.

— (Trije odrešeniki.) Piše nam naročnik iz dežele: Neki kmet je modroval tako-le pri nas: bog sin je odrešil svet. Železnica je rešila konja. Nas kmete bode pa od prevelikih davkov rešila ta A. Koruzova obrtniška in trgovinska zbornica v Ljubljani. Saj so nam beriči pri volitvah to zagotavljali, jaz prisežem. Kmalu bomo davkov fraj, če le hudič nej, bi dejal.

— (Žganjepivcem.) Piše se nam od Turjaka: 7. junija je pet mož na nekež žagi sedem bokalov žganja popilo. Nek gospodar 33 let star iz Srujaka blizu Turjaka, okraj Velike Lašiče je bil nar hujši za piti. On ga je izpil čez 2 bokala, in v 36 urah je ta gospodar umrl! Zapustil je vdovo in 4 male otroke. Zdravniki so mrtvega razparali in v želodcu polno žganja dobili in je bil ves sežgan. Ker je v naših krajih uže taka huda in grda navada prišla, da žganje kar po bokalih pijó, torej naj vam žganjepivcem bode ta nesreča v svarilen izglede in opustite neizmerno pijančevanje.

— (Konj iz hleva ukraden.) Od Velicah Lašič se nam piše: 13. jun. je bil po noči ukraden na Rašiči blizu Velikih Lašič necemu mlinarju en konj iz hleva. Gospodar ga gre iskat in se mu posreči, da dobi konja blizu Zatičine. Konj je bil uže dvakrat prodan. Posestnika, pri kateremu se je konj našel, so v Zatičini zaprli.

Razne vesti.

* (Čudna zarota.) Iz Trsta novine poročajo, da so se tam fantini zarotili proti ženskemu chignonu, tovoru tujih las ali mej lase ukrite grde árovice, ter damam po ulicah to „olepševalno“ stvar z glav trgajo. V „Areni Vecchia“ je bil 17. t. m. hud boj zaradi chignona.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalescière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicin in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je boljše, nego dojnitno mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spriceval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spricevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle Stuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastonj.

Kratki izkaz iz 80.000 spricevalov.

Spricevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalescière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dritti in grži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v secalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in

in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih družtev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalescière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalescière du Barry vsestransko, najbolj spricevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spricevalo št. 76.921.

Obergimper, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj pacient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalescière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Montona, Istra.

Učinki Revalescière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. k. okr. zdravnik.

Št. 80.416. Gosp. F. V. Beneka, pravi profesor

medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalescière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijso bila v stanju odpraviti; toda Revalescière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

Št. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanju glave in davljenji.

Št. 64.210. Markizo de Brehan, bolehal je sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shujšanji in hipohondriji.

Št. 75.877. Flor. Köllerja, c. k. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanji dušnika, omotici i tiščanji v prsih.

Št. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro brezmadejni prsni bolečini in pretresu čutnic.

Št. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenji, nespanji in hujšanji.

Št. 75.928. Barona Sigmo 10letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalescière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalescière-Biscuiten v pušicah 4 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalescière-Chocolatée v prahu in v ploščicah 4 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu 4 120 tas 10 gold., 248 tas 20 gold., — 4 576 tas 36 gold.

— Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbrucku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Lodzi Ludvig Müller, v Mariboru M. Morić, v Meranu J. B. Stockhausen, v Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Čerovicah pri N. Snirhu, v Oseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberanzmeyer, v Temešvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaždinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in spedijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali povzetjih.

Tujci.

18. junija:

Evropa: Pluhars iz Trsta. — Wolf, Kraus iz Dunaja.

Pri Slonu: Wango iz Beljaka. — Luk iz Dunaja. — Babris iz Albe. — Klabinus, Polič, Kardós iz Siofoka.

Pri Malič: Held iz Dunaja. — pl. Radić iz Trsta. — Mayer iz Dunaja. — Tenber iz Idrije. Gruber iz Draždanj. — Fasel iz Dunaja. — Zwitsch iz Gradca. — Schwarz iz Dunaja. — Süs iz Gradca. — Part iz Dunaja.

Pri Zamorci: Ljubomir iz Siska. — Wurzburg iz Dunaja.

Gospodarji pozor!

Zavarovalnica „Minerva“

zavaruje po najnižji ceni

proti škodi po toči

za gotove premije ali pa proti menjicam.

Ravnateljstvo za slov. dežele:

Janez Jereb.

Pisarna v Ljubljani na starem trgu št. 155.

(164—6)

Dunajska borza 19. junija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	70 gld.	20 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	74	30
1860 drž. posojilo	112	—
Akcije narodne banke	965	—
Kreditne akcije	220	75
London	111	45
Napol.	8	89
C. k. cekini	5	25 1/2
Srebro	101	60

Učiteljska služba

na narodnej šoli v Konjicah z dohodki III. razreda se razpisuje.

Slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi zmožni prositelji imajo pravilno dokumentirane prošnje pòtem predstavljene šolske gospodske do konca julija t. l. vposlati krajnemu šolskemu svetovalstvu v Konjicah.

Okrajni šolski svet v Konjicah,

dne 16. junija 1875. (219—1)

Predsednik: Haas I. r.

Št. 3717.

Razpis

dveh cestarskih služeb.

Za nadzorovanje pri izpeljavi Grosupeljsko-Krške ceste in potem za navadna cestarjeva opravila na tej cesti se bodeta dva cestarja na deželne stroške vsak z letno plačo dve sto in osemdeset goldinarjev vzdržavala, in sicer mora eden v Krki, drugi pa v Lučah, ali Plešivici, ali v Zagracu pri Boštanju svoje stanovanje imeti.

Prosilci za te dve službi morajo svoje prošnje s potrebnimi izkazi osobno pri deželnem odboru v Ljubljani oddati, in z rojstnem listom dokazati, da še niso 40 let stari, dalje tudi spricevalo župana, potrjeno od fajmoštra, pridejati o svojem brezmadežnem obnašanji, dalje tudi druga spricevala, ako so uže v javni službi bili.

Na take čvrste može, ki znajo pisati in brati, se bo posebno ozir jemalo, in pri enakih zaslužbah in sposobnostih na doslužene vojake, ki imajo na Kranjskem domovinsko pravico.

Zaradi družih dolžnostij pri teh dveh službah veljajo posebni naukazi deželnega odbora in sploh instrukcija za cestarje na okrajnih cestah vojvodine Kranjske od 28. junija 1873.

Zadnji čas natečaja za te dve službi je do 10. julija 1875. (220—1)

Od deželnega odbora kranjskega.

V Ljubljani, 18. junija 1875.

Hiša, I. nadstropna

s krčmarijo, ekonomija 5 1/2, orolov, na prijaznej postaji južne železnice na spodnjem Stajerskem, z veliko dvorano, sobe za tujce; krčmarsko poslopje je zidano, vse v dobrem stanju in oskrbovanji. Na vrtu so senenata kostanjeva drevesa in krito kegljišče. Cena je 9000 gold., 1 del se pak i lahko pozneje plača. (215—3)

Jos. Ungar,

Hotel Ungar, Sevnica (Lichtenwald) pri Zidanem mostu.

Več sto centov suhega

bukovega oglja

najboljše vrste, na debelo ali na drobno, se prodava v

drvarskej zalogi

na prejšnjem Pajkovem tesarskem prostoru v trnovskem predmestji, hišna št. 18 b. (216—2)